

I

tik interesanti, ka tavš stāsts turpinās ne tikai tavos bērnos, bet arī jaunās vietās un negaidītos projektos! Un, redziet, šī fotogrāfija ir tapusi mūsu izdevniecības un manā jaunajā personiskajā projektā *VILLA SANTA* Cēsīs. Kādreiz kāds garīgajā dzīvē skolojies draugs man teica, ka dzīves būtiskos notikumus mēs ik pa laikam ieraugām bildēs. Mēs nevis izdomājam, bet vienkārši sevi redzam.

Arī man vairāk nekā pirms desmit gadiem atnāca bilde, kur stāvu ceļa posmā no Ungura ezera līdz Raiskumam, netālu no Ungurmuižas, kas man vienmēr bijusi mīļa un būtiska vieta. Redzu, ka stāvu ceļa vidū un dzīve kā ātrgaitas mašīnas traucas man garām. Un izrādās, ka šīm sajūtām, kuras atpazīstam par savu dzīvi, tiešām ir nozīme. Pagājuši vairāk nekā desmit gadi, un skaistā kleitā sēžu savas viesnīcas *VILLA SANTA* restorānā un smaidu jums.

Šajā mēnesī mēs atveram jaunu viesnīcu, restorānu un viesību zāli jums visiem vienā no skaistākajām Cēsu vietām, priežu mežā, netālu no Gaujas. Bildēs visu varat skatīt tālāk žurnāla interjera lappusēs. Bet mans stāsts vairāk ir par to, kāpēc man atkal to vajag, un šis jautājums droši vien ir pazīstams daudzām no jums. Jo dzīvē pienāk mirklis, kad varam apstāties un klusēt. Un droši vien varu ar kokteili gulēt Grieķijas pludmalē. Bet manī ir tas trakais nemiers, kas neļauj ļauties rutīnai. Un tagad, tik daudz jums rakstījusi un teikusi, ka jākāpj dzīves upē, nevis tā jāvēro no malas, esmu pati labprātīgi iekāpusi krāčainā upē un ļaušos adrenalīnam. Ar žurnālistes izglītību, bez priekšzināšanām viesnīcu un restorānu biznesā gribu radīt vietu, kur retumis (negribu solīt vairāk, nekā spēšu) satikt mani un katram pašam iegūt dvēseles prieku un mieru. **Gribu radīt vietu, kur jūties mīlēts. No dzīves, cilvēkiem un dabas.** Vai man izdosies? Būs grūti. Brauciet pie manis ciemos un palīdziet ar padomu arī jūs, brīnišķīgās un veiksmīgās sievietes! Gaidu!

Santa